

ילדים הם לא אויבים של אן אן

בטוקבקים מכנים אותם עוכרי ישראל • בחדר ההמתנה הם סופגים עלבונות מהורים ישראלים כועסים • אבל שום דבר לא מרפה את ידיהם של רופאי פרויקט 'הצל לבו של ילד' בבית חולים 'וולפסון', שמצילים ילדים פלסטינים, גם בימים רגישים ונפיצים • "כרופאים תפקידנו הוא להציל חיים. ילדים הם ילדים. אין להם נגיעה לשום סכסוך"

✘ איילת רוטה-גבאי ✘ צילומים: אבי מועלם

"ילדים הם ילדים, זה בכלל לא משנה מה דתם, צבעם או מאיפה הם מגיעים. גם אם בטוקבקים אוהבים לשנוא אותנו ולהגיד שאנחנו מטפלים באויב, תינוק בן תשעה חודשים הוא לא האויב שלי"

"לאנשים יש הרבה רגשות בימים כאלה. גם לי יש רגשות, גם אני לא מרוצה מהמלחמה וקשה לי עם החללים. אנחנו צריכים להגן על הבית שלנו, אבל זה לא קשור לעובדה שאמשיך לטפל בילדים, ולא משנה מה צבע החולים"

את השיבות הפרויקט ההומניטארי הזה קשה לכמת במילים, אך בימי מלחמה, כשהרוחות סוערות והדם רותח, קשה להתעלם מקולות המתנגדים לו, גם בתוך בית החולים. "מה אתה בא לצלם את הילדים האלה?", שואל בתרעומת מאבטח בית החולים את צלם העיתון. "לך תצלם את הילדים בשדרות שהבתים שלהם מופגזים".

"לא נתקלתי במקרים האלה באופן אישי", מספר ד"ר תמיר. "אבל אתמול במיון, סיפרה המתמחה שהייתה התפרצות של אמא. היא חשבה שהיא מחכה יותר מדי וזה לא נראה לה, אז היא התנפלה על המתמחה וצעקה עליה שהיא מעדיפה את הפלסטינים על פני הילדים הישראלים כי היא מקבלת על זה כסף. זה ממש לא נכון. העובדים לא מקבלים אגורה. הם עובדי 'וולפסון' ועוזרים בהתנדבות להציל ילדים ממקומות אחרים".

"יש אנשים שכועסים", מספרת בחשך איכה, תושבת ג'נין ואמו של אדם, תינוק נוסף המאושפז בבית החולים. "אולי הם פשוט פוחדים. אני לא מבינה כל מה שהם אומרים, אבל לפי הפנים והתנועות אני מבינה שלא כולם רוצים שנהיה כאן עכשיו".

עיראק, איראן, עזה

'הצל ליבו של ילד' הוא פרויקט דגל ב'וולפסון', שנוסד ב-1996 על ידי ד"ר עמי כהן, במטרה לעזור למדינות מתפתחות לפתח ולשפר את יכולת הטיפול בילדים חולי לב. "כדי להשיג את המטרה הזאת", מספרת שפירא, "אנחנו מביאים לכאן ילדים כדי לעבור ניתוחי לב, מכשירים אנשי צוות רפואיים על מנת שיוכלו לחזור למדינות שלהם ולטפל בילדים בעצמם ושולחים צוותים רפואיים ללמד ולהכשיר צוותים מקומיים". ברשימת המדינות המתפתחות כלולות רוב מדינות אפריקה, אסיה והרשות הפלסטינית. "גם מדינות שאין לישראל קשר

כבימי שגרה. ילדים פלסטינים מעזה ממשיכים לזרום אליו, לעבור ניתוחי לב ולקבל טיפולים מצילי חיים. "ילדים הם ילדים", קובע נחרצות ד"ר עקיבא תמיר, מנהל יחידת לב ילדים ב'וולפסון'. "זה בכלל לא משנה מה דתם, צבעם או מאיפה הם מגיעים. גם אם בטוקבקים אוהבים לשנוא אותנו ולהגיד שאנחנו מטפלים באויב, תינוק בן תשעה חודשים הוא לא האויב שלי".

שכם, ג'נין, חולון

שתי משפחות פלסטיניות שוהות כרגע במחלקת הילדים ב'וולפסון'. אחת הגיעה משכם, השנייה מג'נין. שעות ספורות קודם לכן עזבה משפחה מעזה עם ילד קטן לאחר ניתוח לב. בכית הילדים, המשמש לילדים ככית לפני ואחרי הניתוח, שוהות משפחות פלסטיניות נוספות, כמו גם ילדים מעיי דאק, מסוריה ומאיראן. "זה הרעיון של הפרויקט", מסבירה תמר שפירא, דוברת העמותה. "ילדים הם ילדים ולא משנה מאיפה הם מגיעים ומה צבע העור שלהם".

מיטת תינוק מובלת החוצה ממחלקת הילדים בבית חולים 'וולפסון'. תינוק קטן שוכב במר" כוה, כמעט ונבלע במיטה הגדולה. עיני השקר המבוהלות שלו משוטטות לצדדים, חוקרות את העולם. שתי נשים מלוות אותו לחדר הניתוחים, בו הוא עתיד לעבור ניתוח לב מסוכן. האחת רופאה ישראלית שמצקצקת אליו בחיור. השנייה היא אמו, עטופה מכף רגל ועד ראש ומסוגרת בשתיקה כבדה, מתקשה לעצור את הדמעות. בשעות הבוקר המוקדמות הגיעה לישראל, הצתה עם בנה את המחסומים המפרידים בין ביתה בשכם לחולון, מחפשת תרופה לכנה. זו התמונה הראשונה המתגלה לנו בכית החולים בבוקר יום ראשון. שבוע שני למי בצע, שבמהלכו החרידו אזעקות וטילים את ישראל. יומיים לאחר כניסת צה"ל לרצועת עזה, שעות ספורות לפני ההודעה הרשמית על קרבות שג'עיא העקובים מדרם, כשבשורות האויב כבר באוויר. פרויקט 'הצל לבו של ילד' הפועל בבית חולים 'וולפסון' מזה 18 שנה ממשיך

